

- Subsidiært nedsættes de bøder, som er pålagt sagsøgerne ved beslutningen
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved den anfægtede beslutning blev sagsøgerne pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF som følge af en række aftaler og tilfælde af samordnet praksis i form af prisaftaler og markedsopdeling på VVS-kobberrørmarkedet.

Sagsøgerne har anfægtet denne beslutning, idet de gør gældende, at det nye bødepålæg i denne sag er i strid med princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen allerede har bedømt og sanktioneret de samme faktiske omstændigheder i forbindelse med sag COMP/E-1/38.240 – industrirør. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen ved bødeudmålingen i det mindste burde have taget hensyn til den allerede pålagte bøde, og at opdelingen af den sammenhængende kobberrørsag i en industrirørsag og en VVS-rørsag er ulovlig.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at bøden er uforholdsmæssig, og at tvingende sagsbehandlingsprincipper, som f.eks. begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet, er blevet tilsidesat i forbindelse med bødefastsættelsen. Dette støtter sagsøgerne bl.a. på det følgende:

- Fastsættelsen af overtrædelsens grovhed bygger på en fejlbehæftet og utilstrækkelig bedømmelse af overtrædelsens karakter, dens virkninger på markedet og aftalernes geografiske rækkevidde
- Kommissionen skulle i forbindelse med den differentierede vurdering af de deltagende virksomheder have taget hensyn til ikke blot disses markedsandele, men også deres absolutte størrelse
- Kommissionen har i beslutningen ikke angivet, efter hvilke principper de konkrete grundbøder er blevet fastsat, og har ikke i meddelelsen af klagepunkter gjort det utvetydigt klart, at den var gået ud fra en særlig grov overtrædelse af konkurrencereglerne
- Kommissionen har ved forhøjelsen af bøden på grundlag af aftalernes varighed anvendt sine retningslinjer for beregningen af bøder⁽¹⁾ forkert og har desuden set bort fra, at hele komplekser af faktiske omstændigheder allerede var forældede
- Kommissionen har ladet væsentlige formildende omstændigheder, som f.eks. den vanskelige markedsitu-

tion, det ringe afkast af omsætningen inden for kobberrørsbranchen og den omgående ophævelse af aftalerne efter ransagningerne, ude af betragtning

I forbindelse med nedsættelsen af bøderne over for andre virksomheder, der deltog i kartellet, som følge af disses samarbejde uden for samarbejdsmeddelelsen, har Kommissionen endvidere bl.a. tilsidesat lighedsprincippet.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽²⁾, og nærmere bestemt fastsættelsen af bødens grundbeløb, som overlader Kommissionen et i praksis ubegrænset skøn, strider mod bestemthedsprincippet og dermed mod trindhøjere fællesskabsret.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten, EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Sergio Rossi SpA, San Mauro Pascoli (Italien), ved advokat A. Ruo. Den anden part i sagen for appelkammeret var K L Ruppert Stiftung Co. Handels-KG, Weilheim (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »ROSSI« for varer i klasse 25 (Yderbeklædning og undertøj, handsker, flipskånere, halstørklæder, slips, hovedbeklædning) – ansøgning nr. 876 094.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sergio Rossi.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale ord- og figurmærker »SERGIO ROSSI« for varer i klasse 25 (beklædningsgenstande, herunder støvler, sko og hjemmesko, halstørklæder, slips, ...)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge.

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. og Aragonesas Agro S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Bayer CropScience AG, Monheim

(Tyskland), Makhteshim Agan Holding BV, Amsterdam (Nederlandene), Alfa Agricultural Supplies S.A., Athen (Grækenland) og Aragonesas Agro S.A. Madrid (Spanien) ved advokaterne C. Mereu og K. van Maldegem.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine fællesskabsretlige forpligtelser til at gennemgå de videnskabelige oplysninger, som sagsøgerne har forelagt med henblik på kontrol af endosulfan i medfør af direktiv 91/414/EØF, og ikke har overholdt procedurereglerne i forbindelse hermed.

— Det pålægges Kommissionen at efterkomme sine fællesskabsretlige forpligtelser og imødekomme sagsøgernes anmodning om at gennemgå og tage stilling til alle oplysninger, som er forelagt med henblik på kontrol af endosulfan, og ved at overholde procedurereglerne, herunder give sagsøgerne ret til kontradiktion og en retfærdig sagsbehandling.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved skrivelse af 24. september 2004 anmodede sagsøgerne Kommissionen om at gennemgå de videnskabelige oplysninger, som de i medfør af direktiv 91/414/EØF (!) havde forelagt den vurderende myndighed med henblik på kontrol og godkendelse af endosulfan, som er det aktive stof i deres plantebeskyttelsesmiddel. Sagsøgerne anmodede også om at få adgang til at behandle de spørgsmål – som undersøgerne rejste i de sidste faser af gennemgangen uden nogen forudgående høring af sagsøgerne – og besvare dem. Ved skrivelse af 26. november 2004 svarede Kommissionen, at dens tjenestegrene forberedte et forslag om ikke at optage endosulfan i bilag I i direktiv 91/414. Dette vil indebære et forbud mod dette stof.

Til støtte for deres sagsanlæg har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at gennemgå alle relevante og seneste tekniske oplysninger, som de har forelagt, har tilsidesat artikel 95, stk. 3, EF og artikel 152, stk. 1, EF. De har ydermere gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at imødekomme deres anmodning har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik i artikel 211 EF, samt deres ret til kontradiktion, retten til retfærdig sagsbehandling, begrundelsespligten og ligebehandlingsprincippet.